

[Peter Nielsen.]

skattenedsættelser, men selvfølgelig kan der beregnes og gøres ved, så der er oplagte skattefordele også på lang sigt.

Det ville for så vidt være naturligt at bestemme, at der ikke kan afskrives i anskaffelsesåret, således at man ved køb nytårsaftensdag allerede kan have skattefordelen heraf i det kommende år. Men at man nu kun kan henføre 50 pct. af anskaffelsessummen i det første år til den bogholderimæssige værdi, mildner jo dette, således at man rent praktisk blot kan afskrive 15 pct. af en nyanskaffelse det første år. Fristelsen til blot at investere af skattemæssige grunde formindskes derfor. Men afskrivningsgrundlaget formindskes i det lange løb ikke synderligt, så sunde og naturlige afskrivninger rammes ikke.

En anden lækage, vi har i vort afskrivningssystem, er afskrivninger på bygninger, hvor man ved fastsættelse af afskrivningsgrundlaget hidtil har kunnet opnå urimelige fordele, ja, ofte kan der jo afskrives flere gange på den samme ting ved køb og salg. De foreslåede regler om at forlænge årrækken fra 15 til 25 vil begrænse urimelighederne her.

Der kan sikkert være flere huller i afskrivningsreglerne, selv om princippet i det hele og store er rigtigt. Jeg må her nævne en anden lækage, der begunstiger de såkaldte partsredere. Jeg er ikke ude efter at ville ramme søfarten på nogen måde, for den bringer megen valuta hjem og er ude i en stærk udenlandsk konkurrence. Men hvor man udelukkende af skattemæssige grunde bliver reder — og mange gange reder af et skib, der overhovedet ikke eksisterer, men som der kun er skrevet kontrakt om med et skibsværft — er man inde i noget usundt. Vi har jo mange, mange partsredere her i Danmark, som ikke interesserer sig for søfart eller for søfartserhvervet i det hele taget, og som måske aldrig har set deres skib og aldrig får det at se, men som udelukkende er partsredere af skattemæssige grunde. Der vil efterhånden være grund til også at se på dette forhold.

Lovforslaget om afskrivning på varelagre vil også forekomme de fleste fornuftigt. Reglerne indførtes jo i sin tid, fordi den handlende måtte fylde sit varelager op med erstatningsvarer under krigen og disse

varer ved en krigsafslutning hurtigt kunne blive mere eller mindre værdiløse. Reglerne var dengang på deres plads, men må vel efterhånden for længst have overlevet sig selv. Nu om stunder bliver varer ikke værdiløse eller billigere i pris. Der bør selvfølgelig være en overgangsordning, og en sådan indeholdes også i lovforslaget, så jeg kan også anbefale dette lovforslag.

Lovforslaget om ændringer i ligningsloven er i det store og hele en følge af de to andre lovforslag og af lejebindingens bortfald. Jeg skal derfor ikke knytte bemærkninger til dette lovforslag, da dets bestemmelser hovedsagelig er af redaktionel karakter.

Jeg anbefaler de tre lovforslag.

Alfred Bøgh: Når man betragter de senere års diskussion om afskrivningsreglerne, kan man ikke undgå at fornemme en vis dobbelthed i finansministerens motiver for de lovforslag, han her har fremsat; der kom for resten lidt af det samme frem i den forrige ærede ordførers tale. På den ene side har der været en agitation og en ensidig kritik af afskrivningsreglerne i det hele taget — en agitation, som ofte har bygget på og vel også ofte udnyttet en misforståelse af, hvad afskrivninger i det hele taget er. På den anden side har der, også langt ind i socialdemokratiet, været en erkendelse af, at rimelige skattemæssige afskrivningsregler ikke blot er af nødvendighed for erhvervenes trivsel, men også for at opretholde en høj beskæftigelse.

Når hr. Peter Nielsen før talte om lønmodtagerne, som undertiden kunne være lidt utilfredse, må man dog sige, at disse regler vel — det erkendte han jo også — har haft deres betydning for beskæftigelsen og for lønniveauet i det hele taget.

Jeg kunne have lyst til at sige, at når der har været kritik af afskrivningsreglerne, er det måske bl. a., fordi der er en udbredt misforståelse af selve begrebet; jeg mener slet ikke, at denne lov skulle hedde lov om skattefri afskrivninger. Jeg tror, det er nyttigt at få slået fast, at afskrivninger ikke er et spørgsmål om fordeling eller anvendelse af et overskud. Nej, den forretning eller virksomhed, der har lagt an på det, har ikke fået noget langt liv. Afskrivninger modsvarer simpelt hen den kendsgerning, at de bygninger, maskiner og